

**UCHWAŁA NR XX/487/16**

**RADY MIASTA GDYNI**

**z dnia 20 kwietnia 2016 r.**

**w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Miasta Gdyni**

Na podstawie art. 18 ust. 1 oraz 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446), uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadne wezwanie z dnia 12 kwietnia 2016 r. Pana Michała Pojliszera oraz Pana Wadima Procela do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Miasta Gdyni.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gdyni.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta Gdyni:  
*J. Zielińska*

## UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 12 kwietnia 2016 r. (data doręczenia do Rady Miasta Gdyni: 18 kwietnia 2016 r.) Pan Michał Pojliszcz oraz Pan Wadim Procel wnieśli w trybie art. 101 u.s.g. o usunięcie z uchwały naruszenia prawa.

Jeżeli przedmiotem wezwania do usunięcia naruszenia prawa jest uchwała rady gminy, to w takiej samej formie winno nastąpić wyrażenie stanowiska przez organ. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że to rada gminy powinna zweryfikować uchwałę, której dotyczy wezwanie, gdyż może tego dokonać tylko organ, który ją podjął (postanowienie NSA z dnia 8 sierpnia 2006 r., sygn. II OSK 1009/2006).

Wskazać należy, że zgodnie z art. 101 u.s.g.: „1. *Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.*

*2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w sprawie orzekł już sąd administracyjny i skargę oddalił.*

*2a. Skargę na uchwałę lub zarządzenie, o których mowa w ust. 1, można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę.*

*3. W sprawie wezwania do usunięcia naruszenia stosuje się przepisy o terminach załatwiania spraw w postępowaniu administracyjnym.*

*4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 94.”.*

W art. 101 ust. 1 u.s.g. legitymacja skargowa została oparta na subiektywnym przekonaniu danej osoby, iż został naruszony jej interes prawny lub uprawnienie.

Zgodnie z tezą 1 wyroku NSA z dnia 9 czerwca 1995 r., IV SA 346/93, ONSA 1996, nr 3, poz. 125, naruszenie interesu prawnego, o jakim mowa w art. 101 u.s.g. - to takie naruszenie subiektywnie pojmowanego przez skarżącego jego interesu, które obiektywnie polega na nieprzestrzeganiu przez organ norm prawnych powszechnie obowiązujących. Interes prawny osoby wnoszącej skargę powszechną do sądu administracyjnego może wynikać zarówno z jej uprawnień indywidualnych, jak też z jej uprawnień jako członka wspólnoty mieszkańców.

Jak podkreśla D. Dąbek (*Prawo...*, s. 360-362): „*Ustrojowe ustawy samorządowe wymagają spełnienia innego niż ogólna zasada kryterium: naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia. Jest to istotne zawężenie legitymacji skargowej w stosunku do zasady ogólnej wyrażonej w art. 50 § 1 u.p.s.a.*”, która stanowi, że uprawnionym do wniesienia skargi jest



każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. „Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi” (art. 50 § 2 u.p.s.a.).

Ograniczenie, wynikające z ustaw samorządowych, polegające na wykazywaniu przez skarżącego naruszenia jego interesu prawnego, powoduje, że skarga z art. 101 ust. 1 u.s.g. nie ma w pełni charakteru *actio popularis*. Sąd zobowiązany jest więc do zbadania legitymacji procesowej skarżącego poprzez ustalenie, czy będąca przedmiotem skargi uchwała narusza jego prawem chroniony interes lub uprawnienie.

Należy podkreślić, że uprawnienie do wniesienia skargi na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. nie jest ograniczone tylko do osób tworzących wspólnotę terytorialną i mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie danej gminy, ale obejmuje każdego, kto uważa, że jego interes prawny lub uprawnienie zostało naruszone uchwałą rady lub zarządzeniem wójta gminy.

Natomiast nie stanowi podstawy do wniesienia skargi samo zagrożenie naruszeniem praw chronionych (por. G. Jyż, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. IV).

Zgodnie zaś z art. 94 u.s.g. (do którego to odwołuje się art. 101 ust. 4 u.s.g.): „1. Nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy po upływie jednego roku od dnia ich podjęcia, chyba że uchybiono obowiązkowi przedłożenia uchwały lub zarządzenia w terminie określonym w art. 90 ust. 1, albo jeżeli są one aktem prawa miejscowego.

2. Jeżeli nie stwierdzono nieważności uchwały lub zarządzenia z powodu upływu terminu określonego w ust. 1, a istnieją przesłanki stwierdzenia nieważności, sąd administracyjny orzeka o ich niezgodności z prawem. Uchwała lub zarządzenie tracą moc prawną z dniem orzeczenia o ich niezgodności z prawem. Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego co do skutków takiego orzeczenia stosuje się odpowiednio.”.

Podstawą prawną uchwały nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Miasta Gdyni były art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. oraz art. 8 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 u.r.

Jak stanowi art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g.: „Do wyłącznej kompetencji rady gminy należy: stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.”.

Zgodnie z art. 53 § 2 u.p.s.a.: „W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do



usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.”.

W uchwale 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 kwietnia 2007 r. wskazano zaś, że: „1. Przepis art. 53 § 2 p.p.s.a. ma zastosowanie do skargi wnoszonej do sądu administracyjnego na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g.

2. Skarga na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. jest wniesiona po bezskutecznym wezwaniu organu do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, także wówczas, gdy skargę wniesiono w terminie 60 dni od dnia wezwania przed upływem terminu załatwienia wezwania (art. 35 § 3 k.p.a. w związku z art. 101 ust. 3 u.s.g.), jeżeli organ nie uwzględnił wezwania.”.

Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 1 u.r.: „W przypadku gdy gmina zamierza realizować zadania własne, o których mowa w art. 3 ust. 1, rada gminy wyznacza, w drodze uchwały, z własnej inicjatywy albo na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji.”.

W myśl zaś art. 3 ust. 1 u.r.: „Przygotowanie, koordynowanie i tworzenie warunków do prowadzenia rewitalizacji, a także jej prowadzenie w zakresie właściwości gminy, stanowią jej zadania własne.”.

W piśmie Michał Pojliszer oraz Wadim Procel wskazują, że uchwałą naruszono ich prawo własności. Wnoszą oni również o to, by teren będący ich własnością nie był obejmowany uchwałą oraz wnoszą o „wyłączenie go z uchwały”.

W piśmie Michał Pojliszer oraz Wadim Procel wskazują również, że „podczas uchwalania MPZP nie przychylano się do ani jednego mojego wniosku”. Zarzut ten, na gruncie uchwały nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r., wydaje się nietrafiony, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest odrębnym w stosunku do uchwały wyznaczającej obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji.

Podstawowym więc zarzutem kierowanym w stosunku do uchwały jest naruszenie prawa własności Michała Pojliszer oraz Wadima Procel.

W skardze na uchwałę wniesionej w trybie art. 101 u.s.g. można zarzucać naruszenie prawa własności. Nie każde jednak naruszenie prawa własności automatycznie powoduje stwierdzenie nieważności danej uchwały, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wskazał w wyroku z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. II SA/Gl 1211/14, że: „Kreowanie poprzez plan zagospodarowania przestrzennego polityki przestrzennej na szczeblu gminy, niejednokrotnie wymaga rozstrzygnięcia konfliktów pomiędzy interesem indywidualnym a interesem gminy bądź pomiędzy sprzecznymi ze sobą interesami indywidualnymi. Treść planu zagospodarowania przestrzennego wkracza bowiem, niejednokrotnie je ograniczając, w sferę



praw rzeczowych właścicieli bądź użytkowników wieczystych nieruchomości, a także uprawnień innych podmiotów zainteresowanych określonym przeznaczeniem terenu. W trakcie rozwiązywania wspomnianych konfliktów uwzględniać należy ogólne zasady konstytucyjne w tym ustanowioną w art. 2 Konstytucji RP zasadę demokratycznego państwa prawa oraz wyrażoną w art. 31 ust. 3 zasadę proporcjonalności. W kontekście prawa własności zezwalają one na jego ograniczanie jednakowoż jedynie wówczas gdy niezbędnie wymaga tego inne dobro chronione w postaci np. interesu publicznego bądź prawa własności innych osób. W razie kolizji przyznanie prymatu jednemu interesowi ponad drugim wymaga zatem każdorazowo porównania wartości chronionych z tymi, które w efekcie wprowadzanej regulacji ulec mają ograniczeniu. W konsekwencji uczynienie jednego z interesów nadrzędnym, wymaga szczególnej rozwagi i szczególnie pieczołowitego umotywowania.”.

Trzeba również rozważyć, czy uchwała nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r. może naruszać prawo własności.

Zgodnie z art. 2 u.r. rewitalizacją jest: „proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie gminnego programu rewitalizacji.”.

W myśl cytowanego już art. 3 ust. 1 u.r.: „Przygotowanie, koordynowanie i tworzenie warunków do prowadzenia rewitalizacji, a także jej prowadzenie w zakresie właściwości gminy, stanowią jej zadania własne.”.

Zgodnie z również już cytowanym art. 8 u.r.: „1. W przypadku gdy gmina zamierza realizować zadania własne, o których mowa w art. 3 ust. 1, rada gminy wyznacza, w drodze uchwały, z własnej inicjatywy albo na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji.

2. W przypadku gdy uchwała, o której mowa w ust. 1, podejmowana jest z inicjatywy rady gminy, powierza ona wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta przeprowadzenie konsultacji społecznych dotyczących projektu tej uchwały.”.

W myśl art. 14 ust. 1 i 2 u.r.: „1. Gminny program rewitalizacji przyjmuje, w drodze uchwały, rada gminy.

2. Gminny program rewitalizacji jest sporządzany dla obszaru rewitalizacji wyznaczonego w drodze uchwały, o której mowa w art. 8.”.

Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 pkt 4, 5, 13, ust. 2 oraz ust. 4 u.r.: „Gminny program rewitalizacji zawiera w szczególności:



4) cele rewitalizacji oraz odpowiadające im kierunki działań służących eliminacji lub ograniczeniu negatywnych zjawisk, o których mowa w art. 9 ust. 1;

5) opis przedsięwzięć rewitalizacyjnych, w szczególności o charakterze społecznym oraz gospodarczym, środowiskowym, przestrzenno-funkcjonalnym lub technicznym, w tym:

a) listę planowanych podstawowych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, wraz z ich opisami zawierającymi w odniesieniu do każdego przedsięwzięcia: nazwę i wskazanie podmiotów je realizujących, zakres realizowanych zadań, lokalizację, szacowaną wartość, prognozowane rezultaty wraz ze sposobem ich oceny w odniesieniu do celów rewitalizacji, o ile dane te są możliwe do wskazania,

b) charakterystykę pozostałych dopuszczalnych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, realizujących kierunki działań, o których mowa w pkt 4;

13) wskazanie sposobu realizacji gminnego programu rewitalizacji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym:

a) wskazanie zakresu niezbędnych zmian w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,

b) wskazanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego koniecznych do uchwalenia albo zmiany,

c) w przypadku wskazania konieczności uchwalenia miejscowego planu rewitalizacji, o którym mowa w art. 37f ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - wskazanie granic obszarów, dla których plan ten będzie procedowany łącznie z procedurą scaleń i podziałów nieruchomości, a także wytyczne w zakresie ustaleń tego planu;

2. W ramach opisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, w gminnym programie rewitalizacji zamieszcza się przedsięwzięcia rewitalizacyjne służące realizacji celu publicznego określonego w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 i 1777) lub przedsięwzięcia prywatne.

4. W przypadku gdy w związku z rewitalizacją następuje czasowa lub trwała zmiana miejsca zamieszkania osób na miejsce położone poza obszarem rewitalizacji, w gminnym programie rewitalizacji uwzględnia się przedsięwzięcia rewitalizacyjne obejmujące te osoby.”.

Biorąc więc pod uwagę to, że:

1/ podjęcie uchwały w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji jest niejako niejako wstępem przed późniejszym podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia gminnego programu rewitalizacji,

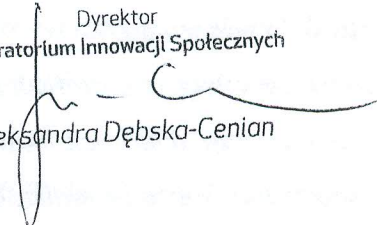
2/ treść uchwały w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji (którą wyznaczono te obszary),

3/ wynikającą z art. 15 u.r. treść uchwały w sprawie przyjęcia gminnego programu rewitalizacji (gdzie następuje konkretyzacja działań na obszarze wyznaczonym uchwałą w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji),

trudno mówić, by uchwała nr XIX/435/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 30 marca 2016 r. mogła naruszać prawo własności.

Tym samym Rada Miasta Gdyni uznała wezwanie do usunięcia naruszenia prawa za bezzasadne.

Dyrektor  
Laboratorium Innowacji Społecznych

  
Aleksandra Dębska-Cenian